

✽ ג'ג'ה' ✽ ס'מ' וְרָאָה לַמַּנְזוֹת שֶׁבַת וַיִּשָּׂא וַיִּזְמַר עַד

[א] לֵג אֱלֹהֵי מִסְעֵי בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר יֵצְאוּ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם לְעִבְאֲתָם
 בְּיַד־מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: אֵלֶיךָ מִטְּלָנִי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. דַּנְּפִקוּ. מֵאֶרְעָא דְּמִצְרַיִם לְחִילִיָּהוּן. בִּידָא
 דְּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן; ב וַיִּכְתֹּב מֹשֶׁה אֶת־מוֹצְאֵיהֶם לְמִסְעֵיהֶם עַל־פִּי יְהוָה וְאֵלֶּה
 מִסְעֵיהֶם לְמוֹצְאֵיהֶם: וּכְתַב מֹשֶׁה. ית מִפְּקֻנֵיהוּן. לְמִטְּלָנִיָּהוּן עַל מִימְרָא דִּיִּי. וְאֵלֶיךָ
 מִטְּלָנִיָּהוּן לְמִפְּקֻנֵיהוּן; ג וַיִּסְעוּ מֵרַעְמֵסֶס בַּחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן בַּחֲמִשָּׁה עָשָׂר יוֹם
 לַחֲדָשׁ הָרִאשׁוֹן מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח יֵצְאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּיַד רָמָה לְעֵינֵי
 כָּל־מִצְרַיִם: וּנְטְלוּ מֵרַעְמֵסֶס בִּירְחָא קַדְמָאָה. בַּחֲמִישִׁת עֶשְׂרָא. יוֹמָא לִירְחָא קַדְמָאָה. מִבְּתַר
 פֶּסַחָא. נִפְקוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּרִישׁ גְּלִי. לְעֵינֵי כָּל מִצְרָאִי; ד ✽ וּמִצְרַיִם מְקַבְּרִים אֶת אֲשֶׁר
 הִכָּה יְהוָה בָּהֶם כָּל־בְּכוֹר וּבְאֵלֵהֶיחָם עָשָׂה יְהוָה שְׁפָטִים: וּמִצְרָאִי מְקַבְּרִין.
 ית דְּקַטְל יִי. בְּהוֹן כָּל בּוֹכְרָא. וּבִטְעוֹתֵהוּן. עֲבַד יִי דִּינִיךָ; ה וַיִּסְעוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל
 מֵרַעְמֵסֶס וַיַּחֲנוּ בְּסִכְתָּה: וּנְטְלוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מֵרַעְמֵסֶס. וּשְׂרוּ בְּסִפּוֹת; ו וַיִּסְעוּ מִסִּכְתָּה
 וַיַּחֲנוּ בְּאֲתָם אֲשֶׁר בְּקֶצֶה הַמִּדְבָּר: וּנְטְלוּ מִסִּפּוֹת. וּשְׂרוּ בְּאֲתָם. דְּבִסְטֵר מִדְּבָרָא; ✽
 ז וַיִּסְעוּ מֵאֲתָם וַיָּשֶׁב עַל־פִּי הַחִירָת אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי בְּעַל צְפוֹן וַיַּחֲנוּ לְפָנֵי
 מִגְדָּל: וּנְטְלוּ מֵאֲתָם. וְתַב עַל פּוֹם חִירְתָא. דְּקַדְם בְּעֵיל צְפוֹן. וּשְׂרוּ קַדְם מִגְדָּל; ח וַיִּסְעוּ
 מִפְּנֵי הַחִירָת וַיַּעֲבְרוּ בְּתוֹךְ־הַיָּם הַמִּדְבָּרָה וַיִּלְכּוּ דֶּרֶךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים
 בְּמִדְבַר אֲתָם וַיַּחֲנוּ בְּמִרְהָה: וּנְטְלוּ מִן קַדְם חִירְתָא. וַעֲבְרוּ בְּגוֹ יַמָּא לְמִדְבָּרָא. וְאַזְלוּ.
 מִהַלַךְ תְּלַתָּא יוֹמִין בְּמִדְבָּרָא דְּאֲתָם. וּשְׂרוּ בְּמִרְהָה; ט וַיִּסְעוּ מִמִּרְהָה וַיָּבֹאוּ אֵילְמָה
 וּבְאֵילִם שְׁתֵּים עָשָׂרָה עֵינַת מַיִם וְשִׁבְעִים תְּמָרִים וַיַּחֲנוּ־שָׁם: וּנְטְלוּ
 מִמִּרְהָה. וְאֲתוּ לְאֵילִים. וּבְאֵילִים. תְּרֵי עֶשְׂרִי. מִבּוֹעֵין דְּמִיִּין. וְשִׁבְעֵין דְּקַלִּין וּשְׂרוּ תִּמְן; י וַיִּסְעוּ
 מֵאֵילִם וַיַּחֲנוּ עַל־יַם־סוּף: וּנְטְלוּ מֵאֵילִם. וּשְׂרוּ עַל יַמָּא דְּסוּף;

(שני) יא וַיִּסְעוּ מִיַּם־סוּף וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִין; וּנְטְלוּ מִיַּמַּא דְסוּף, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־אֶרֶץ־סִין; * יב וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־סִין וַיַּחֲנוּ בְּדִפְקָה; וּנְטְלוּ מִמִּדְבַּר־אֶרֶץ־סִין, וּשְׂרוּ בְּדִפְקָה; יג וַיִּסְעוּ מִדִּפְקָה וַיַּחֲנוּ בְּאֵלוֹשׁ; וּנְטְלוּ מִדִּפְקָה, וּשְׂרוּ בְּאֵלוֹשׁ; יד וַיִּסְעוּ מֵאֵלוֹשׁ וַיַּחֲנוּ בְּרַפִּידִם וְלֹא־הָיָה שָׁם מִיַּם לָעַם לְשִׁתּוֹת; וּנְטְלוּ מֵאֵלוֹשׁ, וּשְׂרוּ בְּרַפִּידִם. וְלֹא הָיָה תַּמּוֹן מַיִם, לְעַמָּא לְמִשְׁתֵּי; טו וַיִּסְעוּ מִרַפִּידִם וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־סִינַי; וּנְטְלוּ מִרַפִּידִם, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־אֶרֶץ־סִינַי; טז וַיִּסְעוּ מִמִּדְבַּר־אֶרֶץ־סִינַי וַיַּחֲנוּ בְּקִבְרַת הַתְּאוּוֹה; וּנְטְלוּ מִמִּדְבַּר־אֶרֶץ־סִינַי, וּשְׂרוּ בְּקִבְרֵי דְמִשְׁאֲלֵי; יז וַיִּסְעוּ מִקִּבְרַת הַתְּאוּוֹה וַיַּחֲנוּ בְּחֲצֵרֹת; וּנְטְלוּ מִקִּבְרֵי דְמִשְׁאֲלֵי, וּשְׂרוּ בְּחֲצֵרֹת; יח וַיִּסְעוּ מִחֲצֵרֹת וַיַּחֲנוּ בְּרַתְמָה; וּנְטְלוּ מִחֲצֵרֹת, וּשְׂרוּ בְּרַתְמָה; יט וַיִּסְעוּ מִרַתְמָה וַיַּחֲנוּ בְּרַמּוֹן פְּרִיץ; וּנְטְלוּ מִרַתְמָה, וּשְׂרוּ בְּרַמּוֹן פְּרִיץ; כ וַיִּסְעוּ מִרַמּוֹן פְּרִיץ וַיַּחֲנוּ בְּלִבְנָה; וּנְטְלוּ מִרַמּוֹן פְּרִיץ, וּשְׂרוּ בְּלִבְנָה; כא וַיִּסְעוּ מִלִּבְנָה וַיַּחֲנוּ בְּרַסָּה; וּנְטְלוּ מִלִּבְנָה, וּשְׂרוּ בְּרַסָּה; כב וַיִּסְעוּ מִרַסָּה וַיַּחֲנוּ בְּקַהֲלָתָה; וּנְטְלוּ מִרַסָּה, וּשְׂרוּ בְּקַהֲלָתָה; כג וַיִּסְעוּ מִקַּהֲלָתָה וַיַּחֲנוּ בְּהַר־שֹׁפָר; וּנְטְלוּ מִקַּהֲלָתָה, וּשְׂרוּ בְּהַר־שֹׁפָר; כד וַיִּסְעוּ מִהַר־שֹׁפָר וַיַּחֲנוּ בְּחַרְדָּה; וּנְטְלוּ מִהַר־שֹׁפָר, וּשְׂרוּ בְּחַרְדָּה; כה וַיִּסְעוּ מִחַרְדָּה וַיַּחֲנוּ בְּמַקְהֵלוֹת; וּנְטְלוּ מִחַרְדָּה, וּשְׂרוּ בְּמַקְהֵלוֹת; כו וַיִּסְעוּ מִמַּקְהֵלוֹת וַיַּחֲנוּ בְּתַחַת; וּנְטְלוּ מִמַּקְהֵלוֹת, וּשְׂרוּ בְּתַחַת; כז וַיִּסְעוּ מִתַּחַת וַיַּחֲנוּ בְּתַרְחַח; וּנְטְלוּ מִתַּחַת, וּשְׂרוּ בְּתַרְחַח; כח וַיִּסְעוּ מִתַּרְחַח וַיַּחֲנוּ בְּמַתְקָה; וּנְטְלוּ מִתַּרְחַח, וּשְׂרוּ בְּמַתְקָה; כט וַיִּסְעוּ מִמַּתְקָה וַיַּחֲנוּ בְּחֲשַׁמּוֹנָה; וּנְטְלוּ מִמַּתְקָה, וּשְׂרוּ בְּחֲשַׁמּוֹנָה; ל וַיִּסְעוּ מִחֲשַׁמּוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּמוֹסְרוֹת; וּנְטְלוּ מִחֲשַׁמּוֹנָה, וּשְׂרוּ בְּמוֹסְרוֹת; לא וַיִּסְעוּ מִמוֹסְרוֹת וַיַּחֲנוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹב; וּנְטְלוּ מִמוֹסְרוֹת, וּשְׂרוּ בְּבִנֵי יַעֲקֹב; לב וַיִּסְעוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב וַיַּחֲנוּ בְּחַר הַגְּדָג; וּנְטְלוּ מִבְּנֵי יַעֲקֹב, וּשְׂרוּ בְּחַר הַגְּדָג; לג וַיִּסְעוּ מִחַר הַגְּדָג וַיַּחֲנוּ בְּיִטְבְּתָה; וּנְטְלוּ מִחַר הַגְּדָג, וּשְׂרוּ בְּיִטְבְּתָה; לד וַיִּסְעוּ מִיִּטְבְּתָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵבְרוֹנָה; וּנְטְלוּ מִיִּטְבְּתָה, וּשְׂרוּ בְּעֵבְרוֹנָה; לה וַיִּסְעוּ מִעֵבְרוֹנָה וַיַּחֲנוּ בְּעֵצִיִן גְּבַר; וּנְטְלוּ מִעֵבְרוֹנָה, וּשְׂרוּ בְּעֵצִיִן גְּבַר; לו וַיִּסְעוּ מִעֵצִיִן גְּבַר וַיַּחֲנוּ בְּמִדְבַּר־עֵזֶן הוּא קֹדֶשׁ; וּנְטְלוּ מִעֵצִיִן גְּבַר, וּשְׂרוּ בְּמִדְבַּר־עֵזֶן הוּא קֹדֶשׁ; לו וַיִּסְעוּ מִקֹּדֶשׁ וַיַּחֲנוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְהָ אֶרֶץ אֲדוֹם; וּנְטְלוּ מִקֹּדֶשׁ, וּשְׂרוּ בְּהַר הַהָר בְּקִצְהָ אֶרֶץ אֲדוֹם; לח וַיַּעַל אֶהֱרֹן הַכֹּהֵן אֶל־הָהָר עַל־פִּי יְהוָה וַיִּמַּת שָׁם בְּשָׁנַת הָאָרְבָּעִים לְצֵאת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בַּחֹדֶשׁ הַחֲמִישִׁי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ; וּסְלִיק אֶהֱרֹן כֹּהֵנָא, לְהוֹר טוֹרָא, עַל מִימְרָא דִּי וּמִית תַּמּוֹן. בְּשָׁנַת אַרְבָּעִין, לְמַפֵּק בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם, בִּירְחָא חֲמִישָׁאָה בְּחַד לִירְחָא; טז וְאַהֲרֹן בֶּן־שָׁלֹשׁ וְעֶשְׂרִים וּמֵאֵת שָׁנָה בָּמָתוֹ בְּהַר הַהָר; וְאַהֲרֹן, בַּר מֵאָה

וְעֶשְׂרִין וְתֵלַת שָׁנִין, פַּד מִית בְּהוֹר טוֹרָא; ס

בַּבַּסְתִּי מ' וַיִּשְׁמַע הַכְּנַעֲנִי מִלֶּדְ עֶרְדֹּ וְהוּא יֹשֵׁב בְּנֶגֶב בְּאֶרֶץ כְּנַעַן בָּבֵא
 בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וּשְׁמַע. כְּנַעֲנָה מֶלֶכָּא דְעֶרְד. וְהוּא יְתִיב בְּדְרוֹמָא בְּאֶרְעָא דְכְנַעַן. בְּמִיתֵי בְנֵי
 יִשְׂרָאֵל; מֵא' וַיִּסְעוּ מֵהָר הָהָר וַיַּחֲנוּ בְּצַלְמָנָה: וּנְטְלוּ מֵהָר טוֹרָא. וּשְׂרוּ בְּצַלְמָנָה;
 מֵב' וַיִּסְעוּ מִצַּלְמָנָה וַיַּחֲנוּ בְּפוֹנֵן: וּנְטְלוּ מִצַּלְמָנָה. וּשְׂרוּ בְּפוֹנֵן; מֵג' וַיִּסְעוּ מִפוֹנֵן
 וַיַּחֲנוּ בְּאַבְתָּ: וּנְטְלוּ מִפוֹנֵן. וּשְׂרוּ בְּאוֹבוֹת; מֵד' וַיִּסְעוּ מֵאַבְתָּ וַיַּחֲנוּ בְּעֵי הַעֲבָרִים
 בְּגִבּוֹל מוֹאָב: וּנְטְלוּ מֵאוֹבוֹת. וּשְׂרוּ. בְּמִגְזַת עֲבָרָי בְּתַחוּם מוֹאָב; מֵה' וַיִּסְעוּ מֵעֵיִם
 וַיַּחֲנוּ בְּדִיבּוֹן גָּד: וּנְטְלוּ מִמִּגְזַתָּא. וּשְׂרוּ בְּדִיבּוֹן גָּד; מֵו' וַיִּסְעוּ מִדִּיבּוֹן גָּד וַיַּחֲנוּ
 בְּעֵלְמֹן דְּבִלְתִּימָה: וּנְטְלוּ מִדִּיבּוֹן גָּד. וּשְׂרוּ בְּעֵלְמֹן דְּבִלְתִּיִם; מֵז' וַיִּסְעוּ מֵעֵלְמֹן
 דְּבִלְתִּימָה וַיַּחֲנוּ בְּהָרֵי הַעֲבָרִים לְפָנֵי נָבוֹ: וּנְטְלוּ מֵעֵלְמֹן דְּבִלְתִּיִם. וּשְׂרוּ. בְּטוֹרֵי
 דְּעֲבָרָי דְּקִדְם נָבוֹ; מֵח' וַיִּסְעוּ מֵהָרֵי הַעֲבָרִים וַיַּחֲנוּ בְּעַרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן
 יַרְחוֹ: וּנְטְלוּ מִטוֹרֵי דְּעֲבָרָי. וּשְׂרוּ בְּמִישְׂרָיָא דְּמוֹאָב. עַל יַרְדֵּנָא דִּירְחוֹ; מֵט' וַיַּחֲנוּ
 עַל-הַיַּרְדֵּן מִבֵּית הַיְּשֻׁמֹת עַד אֲבֵל הַשָּׁטִים בְּעַרְבַת מוֹאָב: וּשְׂרוּ עַל

יַרְדֵּנָא מִבֵּית יְשֻׁמוֹת. עַד מִישַׁר שְׁטִין. בְּמִישְׂרָיָא דְּמוֹאָב; ס

גַּבְסַתִּי (ה') (שְׁלִישִׁי) (חֲמִישִׁי כִּשְׁהֵן מַחוּבְרוֹת) נ' וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה בְּעַרְבַת
 מוֹאָב עַל-יַרְדֵּן יַרְחוֹ לֵאמֹר: וּמְלִיל יֵי. עִם מֹשֶׁה בְּמִישְׂרָיָא דְּמוֹאָב. עַל יַרְדֵּנָא דִּירְחוֹ
 לְמִימַר; נֹא דִבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַרְתָּ אֲלֵהֶם כִּי אַתֶּם עֲבָרִים
 אֶת-הַיַּרְדֵּן אֶל-אֶרֶץ כְּנַעַן: מְלִיל עִם בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. וְתִימַר לְהוֹן. אֲרִי אַתּוֹן. עֲבָרִין יַת
 יַרְדֵּנָא לְאַרְעָא דְּכְנַעַן; נֹב וְהוֹרְשִׁתֶם. אֶת כָּל-יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְאַבְדֹתֶם
 אֶת כָּל-מִשְׁכְּבֵיכֶם וְאֶת כָּל-צִלְמֵי מִסְכְּתֵיכֶם תִּאֲבְדוּ. וְאֶת כָּל-בְּמוֹתֵיכֶם
 תִּשְׁמִדוּ: וְתִתְּרוּ. יַת כָּל יְתִבֵי אֶרְעָא מִן קְדַמִּיכוֹן. וְתִבְדוּן. יַת כָּל בֵּית סַגְדַתְהוֹן. וְיַת כָּל
 צִלְמֵי מִתְּכַתְהוֹן תִּבְדוּן. וְיַת כָּל בְּמִתְהוֹן תִּשְׁיָצוּן; ג' וְהוֹרְשִׁתֶם אֶת-הָאֶרֶץ וַיִּשְׁבְּתֶם-
 בָּהּ כִּי לָכֶם נָתַתִּי אֶת-הָאֶרֶץ לְרִשְׁתָּ אֹתָהּ: וְתִתְּרוּן יַת יְתִבֵי אֶרְעָא וְתִתְּבוּן
 בָּהּ. אֲרִי לְכוּן. יְהִבִית יַת אֶרְעָא לְמִירַת יְתָהּ; נֹב וְהִתְנַחֲלֶתֶם אֶת-הָאֶרֶץ בְּגוֹרֵל
 לְמִשְׁפַּחְתֵיכֶם לְרֹב תִּרְבוּ אֶת-נַחֲלָתוֹ וְלִמְעַט תִּמְעִיט אֶת-נַחֲלָתוֹ אֶל-
 אֲשֶׁר-יֵצֵא לוֹ שְׁמָה הַגּוֹרֵל לוֹ יְהִיָּה לְמִטּוֹת אֲבֹתֵיכֶם תִּתְנַחֲלוּ: וְתַחֲסֹנוּ
 יַת אֶרְעָא בְּעַדְבָא לְזַרְעֵיכֶם. לְסַגִּיאֵי. תִּסְגוּן יַת אַחְסַנְתְהוֹן וְלִזְעִירֵי תַזְעֵרוּן יַת אַחְסַנְתְהוֹן.
 לְדִיפּוֹק לִיָּה תִמְן. עַדְבָּא דִּילִיָּה יְהִי. לְשִׁבְטֵי אֲבֹתְכוֹן תַּחֲסֹנוּ; נֹב וְאִם-לֹא תוֹרִישוּ
 אֶת-יֹשְׁבֵי הָאֶרֶץ מִפְּנֵיכֶם וְהִיָּה אֲשֶׁר תוֹתִירוּ מֵהֶם לְשָׁפִים בְּעֵינֵיכֶם
 וְלִצְנִינִם בְּצַדִּיכֶם וְצָרְרוּ אֶתְכֶם עַל-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ: וְאִם
 לֹא תִתְּרוּן. יַת יְתִבֵי אֶרְעָא מִן קְדַמִּיכוֹן. וְיְהִי דִתְשַׁאֲרוּן מִנְהוֹן. לְסִיעֵן נְטְלוֹן זִין לְקַבְּלוֹן.
 וְלִמְשַׁרְיָן מִקְּפִיכֶם. וְעִיקוֹן לְכוּן. עַל אֶרְעָא. דְּאַתּוֹן יְתִבִין בָּהּ; נו' וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר דְּמִיתֵי
 לְעִשׂוֹת לָהֶם אַעֲשֶׂה לָכֶם: וְיְהִי. כְּמָא דְּחִשְׁבִית. לְמַעַבְד לְהוֹן אַעֲבִיד לְכוּן; פ

לר א וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל יי עם משה למימר; ב צו את-בני
 ישראל ואמרת אלהם פי-אתם באים אל-הארץ פנען זאת הארץ אשר
 תפל לכם פנחלה ארץ פנען לגבלתיה: פקיד. ית בני ישראל ותימר להון. ארי
 אתון עלין לארעא דכנען. דא ארעא. דתתפליג לכון באחסנא; ארעא דכנען לתחומהא;
 ג והיה לכם פאת-נגב ממדבר-ען על-ידי אדום והיה לכם גבול נגב
 מקצה ים-המלח קדמה: ויהי לכון רוח דרומא. ממדברא דעין על תחומי אדום. ויהי
 לכון תחום דרומא; מספי ימא דמלחא קדומא; ד ונסב לכם הגבול מנגב למעלה
 עקרבים ועבר צנה והיה (קרי והיו) תוצאתיו מנגב לקדש ברנע ויצא
 חצר-אדר ועבר עצמנה: ויסחר לכון תחומא מדרומא. למסקנא דעקרבין ויעבר לצין.
 ויהון מפקנוהי. מדרומא לרקס גיאה; ויפוק לחצר אדר ויעבר לעצמו; ה ונסב הגבול
 מעצמו; נחלה מצרים והיו תוצאתיו הימה: ויסחר תחומא. מעצמו לנחלא
 דמצרים; ויהון מפקנוהי לימא; ו וגבול ים והיה לכם הים הגדול וגבול זה-יהיה
 לכם גבול ים: ותחום מערבא. ויהי לכון. ימא רבא ותחומיה; דין יהי לכון תחום מערבא;
 ז וזה-יהיה לכם גבול צפון מן-הים הגדל תתאו לכם הר ההר: ודין יהי
 לכון תחום צפונא. מן ימא רבא; תכונן לכון להור טורא; ח מהר ההר תתאו לבא
 חמת והיו תוצאת הגבל צדדה: מהור טורא. תכונן למטי חמת. ויהון; מפקנוהי
 דתחומא לצדד; ט ויצא הגבל זפרנה והיו תוצאתיו חצר עינן זה-יהיה לכם
 גבול צפון; ויפוק תחומא לזפרון. ויהון מפקנוהי לחצר עינן; דין יהי לכון תחום צפונא;
 י והתאויתם לכם לגבול קדמה מחצר עינן שפמה: ותכונן לכון לתחום
 קדומא; מחצר עינן לשפס; יא וירד הגבל משפס הרבלה מקדם לעין וירד
 הגבל ומחה על-כתף ים-פנרת קדמה: ויחות תחומא משפס. לרבלה ממדנח
 לעין. ויחות תחומא. וימטי; על בייף ים גניסר קדומא; יב וירד הגבול הירדנה והיו
 תוצאתיו ים המלח זאת תהיה לכם הארץ לגבלתיה סביב: ויחות
 תחומא לירדנא. ויהון מפקנוהי לימא דמלחא. דא תהי לכון ארעא; לתחומהא סחור סחור;
 יג ויצו משה את-בני ישראל לאמר זאת הארץ אשר תתנחלו אתה
 בגורל אשר צוה יהוה לתת לתשעת המטות וחצי המטה: ופקיד משה.
 ית בני ישראל למימר. דא ארעא. דתחסנון יתה בעדבא. דפקיד יי. למתן; לתשעא שבטין
 ופלגות שבטא; יד כפי לקחו משה בני הראובני לבית אבתם ומטה
 בני-הגדי לבית אבתם וחצי מטה מנשה לקחו נחלתם: ארי קבילו. שבטא
 דבני ראובן לבית אבהתהון. ושבטא דבני גד לבית אבהתהון. ופלגות שבטא דמנשה; קבילו
 אחסנתהון; טו שני המטות וחצי המטה לקחו נחלתם מעבר לירדן ירחו
 קדמה מזרחה: תרין שבטין ופלגות שבטא. קבילו אחסנתהון. מעברא; לירדנא דיריחו

ד' בסת"י [ג] (רביעי) (ששי כשהן מחוברות) טו וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל
 יי עם משה למימר; יז אלה שמות האנשים אשר-ינחלו לכם את-הארץ
 אלעזר הכהן ויהושע בן-נון; אלן שמחת גובריא. דחסנון לכוון ית ארעא. לעזר
 כהנא; ויהושע בר נון; יח ונשיא אחד נשיא אחד ממטה *תקחו לנחל
 את-הארץ; ורפא חד. רפא חד משבטא. תדברון; לאחסנא ית ארעא; יט ואלה שמות
 האנשים למטה יהודה כלב בן-יפנה; ואלן שמחת גובריא. לשבטא דיהודה;
 כלב בר יפנה; כ ולמטה בני שמעון שמואל בן-עמיהוד; ולשבטא דבני שמעון;
 שמואל בר עמיהוד; כא למטה בנימן אלידד בן-כסלון; לשבטא דבנימן; אלידד
 בר כסלון; כב ולמטה בני-דן נשיא בקי בן-יגלי; ולשבטא דבני דן רפא; בקי בר
 יגלי; כג לבני יוסף למטה בני-מנשה נשיא חניאל בן-אפוד; לבני יוסף.
 לשבטא דבני מנשה רפא; חניאל בר אפוד; כד ולמטה בני-אפרים נשיא קמואל
 בן-שפטון; ולשבטא דבני אפרים רפא; קמואל בר שפטון; כה ולמטה בני-זבולון נשיא
 אליצפון בן-פרנך; ולשבטא דבני זבולון רפא; איצפון בר פרנך; כו ולמטה בני-
 יששכר נשיא פלטיאל בן-עזון; ולשבטא דבני יששכר רפא; פלטיאל בר עזון;
 כז ולמטה בני-אשר נשיא אחיהוד בן-שלמי; ולשבטא דבני אשר רפא; אחיהוד
 בר שלומי; כח ולמטה בני-נפתלי נשיא פדהאל בן-עמיהוד; ולשבטא דבני נפתלי
 רפא; פדהאל בר עמיהוד; כט אלה אשר צוה יהוה לנחל את-בני-ישראל
 בארץ כנען; אלן. דפקיד יי; לאחסנא ית בני ישראל בארעא דכנען; פ

ה' בסת"י (חמישי) לה א וידבר יהוה אל-משה בערבית מואב על-ירדן
 ירחו לאמר: ומליל יי. עם משה במישריא דמואב; על ירדנא דיריחו למימר; ב צו את-בני
 ישראל ונתנו ללויים מנחלת אחותם ערים לשבת ומגרש לערים
 סביבתיהם תתנו ללויים; פקיד ית בני ישראל. ויתנון ללויאי. מאחסנת. אחדתהון קרוין
 למתב. ורוח. לקרויא סחרניהון; תתנון ללויאי; ג והיו הערים להם לשבת
 ומגרשיהם יהיו לבהמתם ולרכשם ולכל חיתם; ויהוין (ס"א ויהוין) קרויא. להון
 למתב. ורוחיהון. יהון לבעירהון ולקניניהון; ולכל חיותהון; ד ומגרשי הערים אשר תתנו
 ללויים מקיר העיר וחוצה אלף אמה סביב; ורוחי קרויא. דתתנון ללויאי. מפותל
 קרתא ולברא; אלף אמין סחור סחור; ה ומדתם מחוץ לעיר את-פאת-קדמה
 אלפים באמה ואת-פאת-נגב אלפים באמה ואת-פאת-ים | אלפים
 באמה ואת פאת צפון אלפים באמה והעיר בתוך זה יהיה להם
 מגרשי הערים; ותמשחון מברא לקרתא. ית רוח קדומא תריין אפין אמין. וית רוח דרומא תריין
 אפין אמין. וית רוח מערבא תריין אפין אמין. וית רוח צפונא. תריין אפין אמין וקרתא במציע. דין
 יהי להון; רוחי קרויא;

ו ואת הערים אשר תתנו ללויים את שש-ערי המקלט אשר תתנו
 לנס שמה הרצח ועליהם תתנו ארבעים ושתים עיר: וית קרויא. דתתנו
 ללויאי. ית שית קרוי שיזבותא. דתתנו. למערק לתמן קטולא. ועליהון תתנו. ארבעין ותרתי
 קרוין: ז כל-הערים אשר תתנו ללויים ארבעים ושמנה עיר אתהון
 ואת-מגרשיהון: כל קרויא. דתתנו ללויאי. ארבעין ותמני קרוין. יתהון וית רוחיהון;
 ח והערים אשר תתנו מאחזת בני-ישראל מאת הרב תרבו ומאת
 המעט תמעיטו איש כפי נחלתו אשר ינחלו יתן מעריו ללויים: וקרויא.
 דתתנו מאחזת (ס"א מאחסנת) בני ישראל. מן סגיאית סגון. ומן זעירי תזערון. גבר. כפוס אחסנתיה
 דיחסנו. יתין מקרווהי ללויאי; פ

ו בסת"י [י] (ששי) (שביעי כשהן מחוברות) ט וידבר יהוה אל-משה לאמר: ומליל
 יי עם משה למימר; י דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם כי אתם עבדים
 את-הירדן ארצה כנען: מליל עם בני ישראל. ותימר להון. ארי אתון. עברין ית ירדנא
 לארעא דכנען; יא והקריתם לכם ערים ערי מקלט תהיינה לכם ונס שמה
 רצח מכה-נפש בשגגה: ותזמנו לכוון קרוין. קרוי שיזבותא יהון לכוון. ויערוק לתמן
 קטולא. דיקטול נפשא בשלו; יב והיו לכם הערים למקלט מגאל ולא ימות
 הרצח עד-עמדו לפני העדה למשפט: ויהון לכוון קרויא. לשיזבא מגאיל דמא.
 ולא ימות קטולא. עד דיקום. קדם פנשתא לדינא; יג והערים אשר תתנו שש-ערי
 מקלט תהיינה לכם: וקרויא דתתנו. שית קרוי שיזבותא יהון לכוון; יד את | שלש
 הערים תתנו מעבר לירדן ואת שלש הערים תתנו בארץ כנען ערי
 מקלט תהיינה: ית תלת קרויא. תתנו מעברא לירדנא. וית תלת קרויא. תתנו בארעא
 דכנען. קרוי שיזבותא יהון; טו לבני ישראל ולגר ולתושב בתוכם תהיינה
 שש-הערים האלה למקלט לנוס שמה כל-מכה-נפש בשגגה: לבני
 ישראל. ולגיריא ולתותביא דביניהון. יהון. שית קרויא האלין לשיזבא. למערק לתמן. כל
 דיקטול נפשא בשלו; טז ואם-בכלי ברזל | הבהו וימת רצח הוא מות יומת
 הרצח: ואם במן דברזל מכהי. וקטליה קטולא הוא. אתקטלא יתקטיל קטולא; יז ואם
 באבן יד אשר-ימות בה הבהו וימת רצח הוא מות יומת הרצח: ואם.
 באבנא דמתנסבא ביד דהיא כמסת דימות בה מכהי. וקטליה קטולא הוא. אתקטלא יתקטיל
 קטולא; יח או בכלי עץ-יד אשר-ימות בו הבהו וימת רצח הוא מות
 יומת הרצח: או. במן דאע דמתנסיב ביד דהוא כמסת דימות ביה מכהי. וקטליה קטולא
 הוא. אתקטלא יתקטיל קטולא; יט גאל הדם הוא ימית את-הרצח בפגעו-בו
 הוא ימתנו: גאיל דמא. הוא יקטול ית קטולא. כד אתחייב ליה מן דינא הוא יקטליה;
 כ ואם-בשנאה יהדפנו או-השליך עליו בצדיה וימת: ואם בשנאה דחה. או
 רמא עלוהי. בכמנא וקטליה;

כַּאֲשֶׁר בְּאֵיבָהּ הִכְהוּ בְיָדוֹ וַיִּמָּת מוֹת-יוֹמָת הַמַּכָּה רֵצַח הוּא גֹאֵל הַדָּם
 יָמִית אֶת-הָרֵצַח בְּפָגְעוֹ-בּוֹ: אוּ בְדַבְּבוּ. מִחֵהי בִיּוֹדִיה וְקִטְלִיה. אֶת־קִטְלֵה יִתְקַטֵּל מִחֵה
 קִטְלוֹהּ הוּא. גֹּאֵל דְּמָא. יְקִטּוּל. יֵת קִטְלוֹהּ כִּד אֶת־חֵיב לִיה; כִּב וְאִם-בְּפָתַע בְּלֹא-אֵיבָהּ
 הִדְפוּ אוֹ-הַשְּׁלִיךְ עֲלָיו כָּל-כְּלֵי בְּלֹא צְדִיקָה: וְאִם בְּתַפִּיף בְּלֹא דְבָבו דְּחֵהי. אוּ רְמָא
 עֲלוּהי. כָּל מִן בְּלֹא כְּמִן לִיה; כִּג אוּ בְּכָל-אֲבָן אֲשֶׁר-יָמוּת בָּהּ בְּלֹא רְאוּת וַיִּפֹּל
 עֲלָיו וַיִּמָּת וְהוּא לֹא-אֵיב לּוֹ וְלֹא מִבְּקִשׁ רַעְתּוֹ: אוּ בְּכָל אֲבָנָא. דְּהִיא כְּמַסַּת
 דִּימוֹת בָּהּ בְּלֹא חֲזוּי. וְרְמָא עֲלוּהי וּמִית (ס"א וְקִטְלִיה). וְהוּא לֹא שְׁנֵי לִיה. וְלֹא תִבַע בְּשִׁתְיָה;
 כִּד וְשִׁפְטוֹ הָעֵדָה בֵּין הַמַּכָּה וּבֵין גֹּאֵל הַדָּם עַל הַמְּשַׁפְּטִים הָאֵלֶּה: וַיִּדְיִנּוּ
 כְּנִשְׁתָּא. בֵּין מִחֵה. וּבֵין גֹּאֵל דְּמָא. עַל דִּינֵיה אֵלֵיך; כִּה וְהִצִּילוּ הָעֵדָה אֶת-הָרֵצַח
 מִיַּד גֹּאֵל הַדָּם וְהִשִּׁיבוּ אֹתוֹ הָעֵדָה אֶל-עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר-נָס שָׁמָּה
 וַיֵּשֶׁב בָּהּ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל אֲשֶׁר-מָשַׁח אֹתוֹ בְּשֶׁמֶן הַקֹּדֶשׁ: וַיִּשְׁיִבּוּן
 כְּנִשְׁתָּא יֵת קִטְלוֹהּ. מִיַּד גֹּאֵל דְּמָא. וַיִּתִּיבוּן יִתְיָה כְּנִשְׁתָּא. לְקִרְיַת שִׁיזְבוּתִיה דְּעֵרַק לְתַמָּן. וַיִּתִּיב
 בָּהּ. עַד דִּימוֹת כְּהֵנָּה רַבָּא. דְּרַבִּי יִתְיָה כְּמִשַׁח קוּדְשָׁא; כִּו וְאִם-יֵצֵא יֵצֵא הָרֵצַח
 אֶת-גְּבוּל עִיר מְקַלְטוֹ אֲשֶׁר יָנוּס שָׁמָּה: וְאִם מִפְּקֵי יְפוּק קִטְלוֹהּ. יֵת תְּחוּס קִרְיַת
 שִׁיזְבוּתִיה. דִּיעֲרוּק לְתַמָּן; כִּז וּמִצָּא אֹתוֹ גֹּאֵל הַדָּם מִחוּץ לְגְבוּל עִיר מְקַלְטוֹ
 וְרֵצַח גֹּאֵל הַדָּם אֶת-הָרֵצַח אֵין לּוֹ דָּם: וַיִּשְׁפַּח יִתְיָה גֹאֵל דְּמָא. מִכְּרָא. לְתַחוּס
 קִרְיַת שִׁיזְבוּתִיה. וַיְקִטּוּל. גֹּאֵל דְּמָא יֵת קִטְלוֹהּ. לִית לִיה דָּם; כִּח כִּי בְּעִיר מְקַלְטוֹ יֵשֶׁב
 עַד-מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל וְאַחֲרֵי מוֹת הַכֹּהֵן הַגָּדֹל יֵשׁוּב הָרֵצַח אֶל-אֶרֶץ
 אַחֲזָתוֹ: אֲרֵי בְּקִרְיַת שִׁיזְבוּתִיה יִתִּיב. עַד דִּימוֹת כְּהֵנָּה רַבָּא. וּבְתֵר דִּימוֹת כְּהֵנָּה רַבָּא. יֵתוּב
 קִטְלוֹהּ. לְאַרְעֵי אַחְסָנִתִּיה; כִּט וְהָיוּ אֵלֶּה לְכֶם לְחֻקַּת מִשְׁפָּט לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל
 מוֹשְׁבֵי תֵיכֶם: וַיְהוּן אֵלֵין לְכוּן. לְגִזְרַת דִּין לְדִרְיִכוּן. בְּכָל מוֹתְבְּנִיכוּן; ל *כָּל-מִכְּהַ-נֶּפֶשׁ
 לְפִי עֵדִים יֵרֵצַח אֶת-הָרֵצַח וְעַד אֶחָד לֹא-יַעֲנֶה בְּנֶפֶשׁ לְמוֹת: כָּל דִּיקְטוּל
 נִפְשָׁא. לְפוּס סְהַדִּין. יְקִטּוּל יֵת קִטְלוֹהּ. וְסְהַדִּי חַד. לֹא יִסְהַד בְּאִנְשׁ לְמִקְטֵל; לֹא וְלֹא-תִקְחוּ
 כֹּפֶר לְנֶפֶשׁ רֵצַח אֲשֶׁר-הוּא רִשְׁעֵי לְמוֹת כִּי-מוֹת יוֹמָת: וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמוֹן
 עַל אִנְשׁ קִטּוּל. דְּהוּא חֵיִיב לְמַמַּת. אֲרֵי אֶת־קִטְלֵה יִתְקַטֵּל; לִב וְלֹא-תִקְחוּ כֹּפֶר לְנוֹס
 אֶל-עִיר מְקַלְטוֹ לְשׁוּב לְשִׁבְתָּ בְּאֶרֶץ עַד-מוֹת הַכֹּהֵן: וְלֹא תִקְבְּלוּן מִמוֹן.
 לְמַעַרְק לְקִרְיַת שִׁיזְבוּתִיה. לְמַתְב לְמַתְב בְּאַרְעָא. עַד דִּימוֹת כְּהֵנָּה; לִג וְלֹא-תִחְנִיפוּ
 אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם בָּהּ כִּי הַדָּם הוּא יִחְנִיף אֶת-הָאָרֶץ וְלֹא-יִכְפֹּר
 לְדָם אֲשֶׁר שִׁפְדָּ-בָּהּ כִּי-אִם בְּדָם שִׁפְכוּ: וְלֹא תִחְיִבוּן יֵת אֶרְעָא.
 דְּאִתּוֹן בָּהּ. אֲרֵי דְמָא. הוּא מִחֵיב יֵת אֶרְעָא. וְלֹא-יִכְפֹּר. עַל דָּם זָכָאי דְּאִתְאַשְׁד בָּהּ;
 אֵיחִין בְּדָם אֲשֶׁרִיה; לִד וְלֹא תִטְמֵא אֶת-הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתֶּם יֹשְׁבִים בָּהּ אֲשֶׁר
 אֲנִי שֹׁכֵן בְּתוֹכָהּ כִּי אֲנִי יְהוָה שֹׁכֵן בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִסְאַבוּן יֵת אֶרְעָא.
 דְּאִתּוֹן יִתְבִּין בָּהּ. דְּשִׁכְנִיתִי שְׂרָיָא בְּגוּה. אֲרֵי אֲנָא יְיָ. שִׁכְנִיתִי שְׂרָיָא. בְּגוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל; פ

ז' בסת"י (שביעי) לו א ויקרבו ראשי האבות למשפחת בני גלעד בין מכיר
 בין מנשה ממשפחת בני יוסף וידברו לפני משה ולפני הנשאים ראשי
 אבות לבני ישראל: וקריבו רישי אבהתא. לזרעית בני גלעד בר מכיר בר מנשה. מזרעית
 בני יוסף. ומלילו. קדם משה וקדם רברביא. רישי אבהתא לבני ישראל; ב ויאמרו את אדני
 צוה יהוה לתת את הארץ בנחלה בגורל לבני ישראל ואדני צוה
 ביהוה לתת את נחלת עלפחד אחינו לבנתיו: ואמרו. ית רבוני פקיד יי. למתן
 ית ארעא באחסנא. בעדבא לבני ישראל. ורבוני אתפקד במימרא דיי. למתן. ית אחסנת.
 עלפחד אחונא לבנתיה; ג והיו לאחד מבני שבטי בני ישראל לנשים ונגרעה
 נחלתן מנחלת אבותינו ונוסף על נחלת המטה אשר תהיינה להם
 ומגרל נחלתנו יגרע: ויהוין. לחד. מבני שבטי בני ישראל לנשין. ותתמנע אחסנתהון
 מאחסנת אבהתנא. ותתוסף. על אחסנת שבטא. דיהוין להון. ומעדב אחסנתנא יתמנע; ד ואם
 יהיה היכל לבני ישראל ונוספה נחלתן על נחלת המטה אשר
 תהיינה להם ומנחלת מטה אבותינו יגרע נחלתן: ואם יהי יובילא לבני ישראל.
 ותתוסף אחסנתהון. על אחסנת שבטא. דיהוין להון. ומאחסנת שבטא דאבהתנא. תתמנע
 אחסנתהון; ה ויצו משה את בני ישראל על פי יהוה לאמר כן מטה
 בני יוסף דברים: ופקיד משה ית בני ישראל. על מימרא דיי למימר. יאות. שבטא דבני
 יוסף ממללין; ו זה הדבר אשר צוה יהוה לבנות עלפחד לאמר לטוב
 בעיניהם תהיינה לנשים אך למשפחת מטה אביהם תהיינה לנשים:
 דין פתגמא דפקיד יי. לבנת עלפחד למימר. לדתקין בעיניהון יהוין לנשין. ברם. לזרעית.
 שבטא דאבוהון יהוין לנשין; ז ולא תסב נחלה לבני ישראל ממטה אל מטה
 כי איש בנחלת מטה אבתיו ידבקו בני ישראל: ולא תסחר אחסנא לבני
 ישראל. משבטא לשבטא. ארי גבר. באחסנת שבטא דאבהתוהי. ידבקון בני ישראל; ח וכל
 בנת ירשת נחלה ממטות בני ישראל לאחד ממשפחת מטה אביה
 תהיה לאשה למען יירשו בני ישראל איש נחלת אבתיו: וכל ברתא
 ירתת אחסנא. משבטיא דבני ישראל. לחד. מזרעית. שבטא דאבוהא תהי לאתו. בדיל. דיירתון
 בני ישראל. גבר אחסנת אבהתוהי;

[מפטיר] ט וְלֹא־תִסַּב נַחֲלֵה מִמֶּטֶה לְמֶטֶה אַחַר כִּי־אִישׁ בְּנַחֲלָתוֹ יִדְבְּקוּ מִטּוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל: וְלֹא תִסַּחֵר אַחְסָנָא. מִשְׁבֹּטָא לְשִׁבְטָא אוֹחְרָנָא. אָרִי גִבֵּר בְּאַחְסָנִיתָהּ. יִדְבְּקוּן; שְׁבִטָיָא דְבְנֵי יִשְׂרָאֵל; י כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֶת־מֹשֶׁה בֵּן עֶשְׂרֵן בְּנוֹת צֶלְפַחָד: כַּמָּא דְפַקִּיד יִי ית מֹשֶׁה, בֵּן עֶבְדָּא בְּנַת צֶלְפַחָד;

(מפטיר) יא וְתִהְיֶינָה מַחֲלֵה תִרְצָה וְחַגְלָה וּמִלְכָּה וְנֹעָה בְּנוֹת צֶלְפַחָד לְבְנֵי דְדִיָּהוּן לְנָשִׁים: וְהוּאָה מַחֲלֵה תִרְצָה. וְחַגְלָה וּמִלְכָּה. וְנֹעָה בְּנַת צֶלְפַחָד, לְבְנֵי אַחֵי אַבְדִּהוּן לְנָשִׁין; יב מִמִּשְׁפַּחַת בְּנֵי־מְנַשֶּׁה בֶּן־יוֹסֵף הָיוּ לְנָשִׁים וְתִהְיֶינָה נַחֲלָתָן עַל־מֶטֶה מִשְׁפַּחַת אֲבִיהֶן: מְזַרְעִית. בְּנֵי מְנַשֶּׁה בֶּן יוֹסֵף הוּאָה לְנָשִׁין. וְהָיוּ אַחְסָנִיתָהוּן; יג עַל שִׁבְט זְרַעִית אַבְדִּהוּן; יד אֱלֹהֵי הַמִּצְוֹת וְהַמְשַׁפְּטִים אֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה בְּיַד־מֹשֶׁה אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּעֶרְבַת מוֹאָב עַל יַרְדֵּן יְרֵחוֹ: אֵלֶין פְּקוּדֵיָא וְדִינֵיָא. דְפַקִּיד יִי. בִּידָא דְמֹשֶׁה לְוֹת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. כַּמִּישְׁרֵיָא דְמוֹאָב, עַל יַרְדֵּנָא דִירֵיחוֹ;

קל"ב פיסוקים בלק סימן

סכום פיסוקי דספר במדבר אלף ומאתים ושמנים ושמנה, ארפ"ח סימן. וחציו והיה האיש אשר אבחר בו מטהו יפרח. ופרשיותיו עשרה, יי בדד ינחנו סימן. וסדריו ל"ב, ל"ב טהור ברא לי אלהים סימן. ופרקיו ל"ו, ל"ו חכמו ישכילו זאת סימן. מנין הפתוחות שתים ותשעים והסתומות ששים ושש, הכל מאה וחמשים ושמנה פרשיות, אני חלק"ך ונחלתך סימן.